verwachten ook al moest het ministerie Salisbury plaats maken voor een ministerie Rosebery. Een Christen staatsman, gelijk Gladstone was, had Engeland brood noodig. Het blijkt ook door de gedragslijn die het ministerie Salisbury in Soedan volgde, dat het imperialisme op den voorgrond staat; wij vreezen dat dit bij een Kabinet Rosebery hetzelfde zal blijven.

Gemengd nieuws.

Den 16den December van het vorige jaar werd in de hoofdkerk der Episcopalen te Londen, de St. Pauls, in tegenwoordigheid van den Lordmayor van Londen, den Minister van Oorlog Brodrick, graaf Roberts, enz. de derde rouwgodsdienstoefening voor de in den Z. Afrikaanschen oorlog gevallenen gehouden. Het orgel speelde als inleiding de treurmarsch uit Wagner's »Götterdämmerung.« Onder de godsdienstoefening werd er voor het instandhouden van de graven in Afrika gecollecteerd. Er werd voor dit doel reeds meer dan ƒ 30,000 naar Afrika gezonden.

De bisschop van Wakefield heeft in een rondgaand schrijven de geestelijken zijner diocese uitgenoodigd, om op het einde van het jaar te bidden om een eervollen vrede en om hulp voor lijdende vijanden en vrienden.

In zijn schrijven wijst de bisschop op het verflauwen van den gebedsijver en op het gemis aan boetvaardigheid over de nationale zonden.

Het is nu reeds bekend gemaakt dat de historische Westminster abdij, waarin alle nationale plechtigheden in Engeland plaats hebben, onmiddellijk na Paschen zal gesloten worden, om die kerk te kunnen in orde brengen voor de kroningsfeesten. Toen in 1838 koningin Victoria gekroond werd, duurden de ceremoniën niet minder dan drie uur en drie kwartier. Nu wil men dien tijd bekorten. Het aantal zangers en speellieden, die bij Victoria's kroning hun gaven ten toon spreidden, was 405. Men zal bij Eduard's kroning trachten het met wat minder te doen.

De Generale Synode van den Pfalz, die alle vier jaren saamkomt, vergaderde in de laatste helft van October 1901 te Spiers. De handelingen dezer vergadering waren van bloot administratieven aard. Kennelijk heeft de liberale meerderheid van die Synode geen hart voor de brandende vraagstukken, die tegenwoordig in Duitschland aan de orde zijn. Het merkwaardigste of liever het betreurenswaardigste van de Pfalzische Synode was de aanval, die nu ten derden male gericht werd op een klein hoopje piëtisten of liever tegen de vereeniging voor inwendige zending. De Pfalzische liberalen denken, dat van de piëtistische beweging zooveel kracht zal uitgaan, dat het liberalisme, dat tot hiertoe zoo onbeperkt in de Pfalz heerschte, daarvoor de vaan zal moeten strijken. Eigenaardig is het te vernemen, dat men die geestelijke beweging door middel van politiemaatregelen en met zware geldboeten denkt te bestrijden en te onderdrukken. Deken Hoffman, van Spiers, verweert op de vergadering den liberalen, dat zij »middeneeuwsche schaduwen in de Evangelische kerk in onze zonnige Pfalz" laten opkomen.

Hoe treurig als men bedenkt, wat eenmaal de Pfalz geweest is, toen de Gereformeerde leer daar bloeide!

WINCKEL.

Voor Kinderen.

OP HET SLOT.

I.

In het vorstelijk slot, dat het voorgebergte van Sagres in Algarvië, aan de zuidkust van Portugal, kroonde, zaten in den zomer van het jaar 1414 een viertal mannen bijeen.

Een hunner, die de kleedij van een krijgsman droeg, was een jonkman van twintig jaar. Zijn donkere oogen en regelmatige trekken, duidden, gelijk het smalle, ernstige gelaat, op vastheid van karakter. De drie anderen waren ouder, een zelfs reeds vergrijsd. Zij droegen lange tabbaarden en hadden baretten op; heel hun voorkomen toonde, dat zij tot den geleerden stand behoorden. Zoo gezeten in groote leunstoelen, schenen zij al te wachten wat de jonge man, de gastheer, spreken zou.

Bij de groote eikenhouten tafel staande, waarop ettelijke boeken en papieren lagen, ontrolde hij een kaart en spreidde die voor de bezoekers uit.

De geleerde heeren wierpen er een blik op. De kaart stelde voor het zuidelijk deel van Europa, de Middellandsche zee en een klein deel der noordkust van Afrika. Ten zuiden van deze zag men een groote zee voorgesteld en daaronder een breede lijn waarboven stond: INCOGN., dat zeggen wilde: Wat er verder is weet men niet.

„Heeren!" zoo sprak de jonge man, „ik dank u, dat gij te Sagres hebt willen komen, en hoop, dat u het verblijf alhier zal bevallen. Gij hebt zeker het tuighuis reeds gezien."

„Nog niet," antwoordde de oudste der heeren; „we werden meer aangetrokken door de sterrewacht, die Uw Hoogheid in dit slot heeft opgericht. Dat is een zaak die meer onder ons bereik ligt, en we mogen u dankbaar zijn, dat de eerste sterrewacht in Portugal thans bestaat. Leve onze prins dom Henrique!"

De jonge man boog en zei:

„Ik dank u, heeren! Ik meende dat, zal de zeevaart bloeien, we een sterrewacht behoeven, gelijk Arabieren en Mooren die reeds lang hebben. Zij zijn wel vijanden van ons Christelijk geloof, doch hun wetenschap is groot, en zij hebben ons veel geleerd."

„Voorzeker, doorluchtige prins!" sprak een der heeren; „en we hebben gezien, dat ge van hun wetenschap gebruik hebt gemaakt. Al kwam Alfarabi, de Moor, deze sterrewacht zien, hij zou niets te berispen hebben."

„Alfarabi zal wel niet komen," zei prins Henrique of Hendrik, gelijk wij zeggen zouden. „De Mooren haten ons, te meer nu we hen meer en meer terugdrijven. Hun macht in Spanje en in ons land, beduidt weinig of niets meer. We zullen hen terugjagen over de zee, naar het land van waar ze gekomen zijn, en ook daar zullen we hen niet met rust laten, zoo lang zij vijanden des Christendoms zijn. De ongeloovigen mogen de aarde niet langer overheerschen."

Met trots zagen de geleerde heeren den jongen prins aan. Zijn woorden behaagden hun, die, gelijk prins Hendrik en zoovelen in zijn tijd en later, meenden, dat het rijk van Christus ook met wereldsche macht mag worden uitgebreid.

„Gij moet ook het tuighuis zien," sprak de prins. „Daar is alles voorhanden om schepen uit te rusten, die ik weldra denk noodig te hebben. Maar vooreerst is er nog geen denken aan. Want er dreigt, zoo als ge weet, weer een oorlog met de Mooren. Maar laat ons liever spreken over het doel van uw komst.

„Ik heb," zoo ging prins Hendrik voort, „reeds lang er over nagedacht, of het niet mogelijk zou zijn, de zee, die onze kust bespoelt, meer zuidwaarts in te varen. De Mooren komen uit het zuiden, uit Afrika, en wellicht zullen we hen daar opzoeken en aantasten. Maar niemand heeft mij dusver kunnen zeggen, hoe ver hun land zich uitstrekt, hoe het er uitziet. Wie weet of daar ginds, zuidwaarts, niet nog groote rijken liggen, waarmee handel is te drijven, of er geen streken zijn waar wij ons kunnen nederzetten, of er geen wegen bestaan, om naar het verre oosten te komen. Dat al heb ik overdacht, maar ik ben jong en weet bijna alleen van krijgszaken."

„Weet koning Johan van uw plannen?" vroeg een der gasten.

„O zeker, mijn vader keurt alles goed. Tot regeeren ben ik toch niet bestemd, want mijn broeders gaan voor. Maar ik wil alles doen om Portugal groot te maken te land en ter zee."

De jonge man sloeg de hand aan zijn zwaard, terwijl hij zoo sprak, en de heeren zagen hun prins met eerbied aan. De oudste nam het woord en sprak:

„Uw Hoogheid heeft, zie ik, de kaart reeds voor zich. De noordkust van Afrika, die daarop is afgeteekend, kennen we. Daar liggen Ceuta en Tanger in 't Marokkaansch gebied, waaruit we zoo vaak zijn bestookt."

„Ja, maar daar achter, verder zuidwaarts?" vroeg de prins driftig.

De oude heer ging kalm voort:

„Daar ligt, naar de reizigers ons zeggen, een groote woestijn, dwars door midden-Afrika. Het is daar ondragelijk. De zonnestralen schieten er loodrecht neer en verzengen alles. Geen dier, geen plant zelfs kan er leven, de mensch allerminst."

„Maar die streek is toch niet eindeloos," vroeg de prins.

De vorige spreker haalde de schouders op, maar de jongste der geleerden sprak:

„Ik heb menigmaal te Cadix en andere havens, met kooplieden gesproken, Mooren en Christenen. Zij zeggen, dat achter de woestijn het land Ghana ligt. Dat is zeer groot en reikt zelfs tot aan de kust van den Oceaan."

„Ik heb wel eens van een land Guinea gehoord," zei de prins; „kan dat Ghana zijn."

„Ja juist;" was het antwoord."

„Maar hoe kwamen die kooplieden dan in het land Guinea?" vroeg Hendrik; „te water of te land?"

„Wel, te land. Ze trokken die groote woestijn door om handel te drijven. Dat gaat met karavanen en is hoogst gevaarlijk. Als het goed gaat, duurt de reis toch ruim vijf weken."

Prins Hendrik wierp een blik op de kaart, dacht een oogenblik na en sprak:

„Maar als men over land naar het zuiden kan komen, dan moet het ook ter zee mogelijk zijn. Daarover denk ik thans. Als we de kust zuidwaarts volgen, moeten we Guinea bereiken."

„Met uw verlof," antwoordde een der bezoekers. We kennen de kust tot kaap Nun. Maar voorbij Marokko is alles onbekend, en ik geloof niet, dat iemand het wagen zou verder te varen."

„Ja, dat zeggen alle scheepskapiteins," voegden de anderen er bij: „geen zou het ondernemen."

„Maar, waar vreezen zij dan voor?" vroeg de jonge prins, die weinig gezind was zijn plannen op te geven, en ook minder van zulke schrikbeelden gehoord had.

Thans echter, zou hij er meer van vernemen dan hem lief was. Want onze geleerden geloofden nu eenmaal, gelijk ongeveer alle zeelieden van Portugal, dat de kust van Marokko het eind van de wereld was, en Afrika het land waar geen land meer achter lag. Wat zij met hun drieën den prins vertelden zullen we zien.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Aan de Redactie van de *Heraut*.

Hooggeachte Redactie!

Gun mij de gelegenheid den heer A. van Wijngaarden te Sliedrecht, naar aanleiding van zijn ingezonden stukje in de *Heraut* van 12 Januari j.l., op te merken, dat hij zich vergist, als hij meent, dat het *grootste* gedeelte van de opgehaalde gelden door (beroeps)collectanten voor het Chr. onderwijs, weggaat aan de bezoldiging dier collectanten.

Dat het tegendeel waar is, kan ik bewijzen uit de opgaven van de ontvangsten en uitgaven, die de schoolbesturen van de collectereizen jaarlijks moeten overleggen aan den Schoolraad voor de scholen met den Bijbel, indien de Schoolraad eene kaart van aanbeveling voor hen afgeeft.

Uit die opgaven blijkt ons, dat het *hoogste* bedrag der onkosten meestal 25 procent van de bruto-ontvangst der collectegelden is, waardoor de schoolbesturen 75 gulden van 100 gulden in hunne schoolkas krijgen.

Vele schoolbesturen krijgen zelfs meer dan 75 procent in kas, en slechts *enkele* zijn er, die minder dan 75 procent ontvangen.

Het is het streven van den Schoolraad, het onkosten-bedrag zoo laag mogelijk te krijgen, en tot heden heeft de Schoolraad in die richting met vrucht gewerkt.

De Schoolraad zou daarom zeer betreuren, als het voorstel van Sliedrecht ingang vond bij de Gereformeerde kerkeraden. Maar wel zou de Schoolraad zich verheugen, als de gevers zich, vóór zij gaven, overtuigden of de aanbevelingskaart in orde is.

Met hoogachting,

Uw dw.,

R. DERKSEN,

Secretaris van den Schoolraad.

Rotterdam, 16 Januari 1902.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

AANGENOMEN: Boornbergum c. a., T. Gerber, cand. te De Lemmer.

BEDANKT: Langerak, Oldeboorn en Ridderkerk, T. Gerber, cand. te Lemmer. — Enge, G. Dockes, te Heemse. — Oostburg, M. T. Visser, te Oostkapelle. — St. Philipsland, L. Boone, te Terneuzen.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Hoedekenskerke, E. Kuylman, te Prinsenhage. — Druten, Th. M. Loran Hz., cand. te Haarlem. — Sliedrecht, T. H. P. van Papenrecht, te Brielsch-Nieuwland. — Papendrecht, J. Haring, te Bleskensgraaf. — Longerhouw, F. Ronner, te Woudsend. — Slochteren, H. IJzonides, te Obergum. — Oosterend, P. E. A. Schröder, te Den Burg. — Koevorden, R. A. C. Vrijling te Delfzijl. — Berlicum, H. L. Krom, te Heenvliet. — Hillegersberg, W. Wensinck, te Alfen a'd Rijn.

AANGENOMEN: Sliedrecht, P. H. Th. Papenrecht, te Brielsch-Nieuwland. — Heveskes, M. Wiersum, cand.

BEDANKT: Leeuwen en Puiflijk en Emst, Th. M. Loran Hz., cand. te Haarlem. — Wadenoijen, J. R. van Kooij, te IJzendoorn. — Huisduinen, W. F. Smits, te Waal en Koog. — Aalburg, W. Zijlstra, te Kesteren. — Dokkum, J. Kruseman Aretz, te Oosterwijk. — Oude Niedorp, H. Bax, te Hippolytushoef. — Suameer, J. J. Klomp, cand. — Ferwerd, B. J. Audier, cand.

Advertentiën.

In de Nos. van „De Heraut", gedateerd 12 en 19 Januari 1902, kwam een advertentie voor, waarin werd aangeboden:

Bijverdienste

aan hen, die gelegenheid hebben kippen te houden, enz. Brieven in te zenden onder letter F.

Wij verzoeken onzen lezers deze advertentie **als niet geplaatst** te beschouwen.

Adm. „De Heraut."

24 Januari 1902.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

RIJKSBIJDRAGE
voor het Bijzonder Onderwijs.

Bij **A. J. H. FLÖRKE**, Uitgever te **Hilversum**, zijn verkrijgbaar:

De nieuwe **Modellen A—L**, vastgesteld door Z.Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken, d.d. 31 Dec. 1901, benevens de **Nota** bij deze modellen behoorende.

Rooster van lesuren, (voor 8 klassen).
Klasserooster, Model I. (voor enkelvoudige klassen).
Klasserooster, Model II, (voor klassen, gesplitst in 2 afd.).
Enveloppen met bedrukt adres voor H.H. Schoolopzieners.

Voor de in deze maand in te zenden aanvrage, moet gebruikt worden het **oud Model F.** Bij bestelling daarvan s.v.p. duidelijk op te geven „oud model."

Wed. P. VAN EIJK & ZONEN,
(voorheen JOHANNES KRAMER & Co.),
Dam 15—17 en Vijgendam 12.

Koopen en verkoopen **EFFECTEN** en vreemde **COUPONS.** Wisselen Gouden en Zilveren **MUNTEN** en vreemde **BANKNOTEN.** Sluiten **PROLONGATIËN** en **BELEENINGEN.** Nemen gelden à **DEPOSITO** tot dagelijks vast te stellen rentekoers.
Bedragen tot en met **Duizend Gulden** worden op vertoon terugbetaald.

Vereeniging ter bevordering van Christelijke Lectuur.

Aan de leden der Vereeniging voor **1902** is verzonden:

HET LAND MIJNER VADEREN.

Indrukken op eene reis door EGYPTE en PALESTINA,

DOOR

F. LION CACHET.

Met eene voorrede van de dochter des Schrijvers.

Dit belangrijk werk is 278 bladzijden groot en bevat vele platen naar photographien, door den schrijver van de reis medegebracht.

Prijs ingenaaid ƒ 2.75; in stempelband ƒ 3.50.

De leden dezer Vereeniging die jaarlijks ƒ 5.— betalen, ontvangen voor minstens ƒ 5.— aan boeken en hebben bovendien het recht vóór den 31sten December van dit jaar voor ƒ 5.— aan ingenaaide boeken uit het fonds der Vereeniging GRATIS te ontbieden.

Men vrage de catalogus aan.

BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.
Pretoria.

Bij ZALSMAN, te *Kampen*, zijn verkrijgbaar:

Kerkelijke Attestatiën
voor Belijdende- en Doopleden
25 stuks voor 25 Cent.
CREDENTIE- of LASTBRIEVEN,
à 3 Cent.
BEROEPSBRIEVEN,
à 5 Cent.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen
Voor de Vereeniging:
Aan Contributiën:

Door den heer C. Verhage te Middelburg: uit Middelburg ƒ 195, uit St. Laurens ƒ 8.50, samen ƒ 203.50; door den heer W. J. Caspers te Heinenoord ƒ 10; door den heer L. IJ. van Vels te Kuinre ƒ 6.75; van den heer H. van Luipen te Maasluis ƒ 2.50; door den heer P. Goudappel te Delft ƒ 276.50; door den heer H. Rierink te Reeuwijk uit Reeuwijk ƒ 33.50, uit Sluipwijk ƒ 3, samen ƒ 36.50; door den heer J. Diepenhorst ze storting ƒ 30; door den heer H. Ormel te Barchem ƒ 20.

Aan Collecten (voor de Theol. faculteit):
Van de Geref. kerk te Schoonrewoerd ƒ 4.17 1/2; van idem te Vorden ƒ 5.89; van idem Hendrik Ido Ambacht ƒ 2.58; van idem te Barendrecht ƒ 19.56 1/2.

Aan Schenkingen:
Van mej. Mojet te Delft ƒ 5.

Voor de Medische Faculteit:
Van mej. M. te Delft ƒ 5; van G. A. D. te S. ƒ 5.

Voor het Hospitium:
Van G. A. D. te S. ƒ 5.

Voor het Studiefonds:
Van mej. M. te Delft ƒ 10; van G. A. D. te S. ƒ 5.

S. J. SEEFAT,
Hilversum. *Penningmeester.*

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering
Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 547 en 549.
Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:
Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE
Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen KAPITAAL en LIJFRENTE tot elk bedrag.

EXCELSIOR.
Geïllustreerd Tijdschrift voor Neerlands Volk.
ONDER REDACTIE VAN
A. I. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.
Prijs per jaargang (12 nummers à 16 pagina's en 12 nummers à 8 pagina's) ƒ 3.50.

INHOUD van het No. van 21 Januari 1902: Israëls eerste koning; Hoe een groot man groot werd; Nieuw en goed; Uit het leven; (Twee — één; Vuur en ijs; Niet hetzelfde; Voorzichtig; Leer om leer; Vooruitgang; Vlaamsche wijsheid); Vragenbus; Prijsvragen.

BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.
Pretoria.

Groningsche Hypotheekbank voor Nederland,
Gevestigd te GRONINGEN.

Commissarissen: PROF. MR. D. P. D. FABIUS, J. H. DE WAAL MALEFIJT, A. W. SCHIPPERS, JHR. H. A. WTTEWAALL VAN STOETWEGEN, H. LUIKING, MR. P. DIELEMAN, E. G. WENTINK.
Raad van Toezicht: J. BOUWES, JOHS. TERPSTRA, MR. H. VAN DER VEGTE.

Verstrekt geld op eerste Hypotheek, zonder vooruitbetaling van rente. Geeft uit 4 pCt. Pandbrieven, koers 99¼ pCt., in stukken van ƒ 1000.—, ƒ 500.—, ƒ 100.— en ƒ 50.—, verkrijgbaar ten kantore der Bank, bij hare Agenten en bij alle Commissionnairs en Makelaars in effecten. Inlichtingen worden verstrekt te *Amsterdam* door de H.H.: L. G. WEISZ & Co., Westermarkt 21 en E. J. RADIUS en H. J. DANE, Tesselschadestraat 3; te *Rotterdam* door den heer H. DANE, Haringvliet 49.

De Directie:
M. BROUWER, Mr. W. SWITTERS, F. J. BOLT.

BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER,
Kalverstraat 154, Amsterdam.

THEOLOGISCHE en WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL.

BELLETRIE, Fransch, Duitsch en Engelsch. — BAEDEKERS, TAUCHNITZ' editie. — Reislectuur. — Photographiën, enz.

WANDTEKSTEN.

ASTHMA.
NIEUWE UITVINDING.
BIER's BOUGIES en CIGARETTEN
bieden de **uitstekende voordeelen**, die door brevetten in alle landen erkend worden.
Per doos met 25 BOUGIES à ƒ 1.50. Per doos met 24 CIGARETTEN à ƒ 1.—.
Verkrijgbaar bij alle Apothekers en in het Generaal-Depôt:
Internationale Apotheek, Amsterdam, Singel hoek Heiligenweg. — Telefoon 4403.

Dr. A. KUYPER.

Antirevolutionair, óók in uw huisgezin	ƒ 0.60
De Christus en de sociale nooden en Democratische klippen	„ 0.30
De crisis in Zuid-Afrika Uit de *„Revue des deux Mondes,"* Vertaald door C. K. ELOUT.	„ 0.50
De Schoolkwestie. No. 1—6, 1875. Elk nummer.	„ 0.10
No. 1. Naar aanleiding van het onderwijsdebat in de Kamer. Redevoering van Dr. A. KUYPER in de zitting der Tweede Kamer van 7 December 1874.	
„ 2. De scherpe resolutie en het decretum horrible.	
„ 3. Grieven, tegen de schoolwet en het geheim verraden.	
„ 4. Het redmiddel.	
„ 5. De schoolwet voor de vierschaar van Europa.	
„ 6. Is het restitutiestelsel onuitvoerbaar? *(Uitverkocht.)*	
Evolutie. Rede bij de overdracht van het rectoraat aan de Vrije Universiteit, op 20 October 1899 gehouden.	„ 0.60
Handenarbeid	„ 0.35
Het Calvinisme. Zes Stone lezingen in October 1898 te Princeton (N. J.) gehouden. Tweede, goedkoope uitgave	„ 1.10
Gebonden.	„ 1.75
Het Calvinisme, oorsprong en waarborg onzer constitutioneele vrijheden. Eene Nederlandsche gedachte. Tweede druk.	„ 0.90
Het Sociale vraagstuk en de Christelijke religie. Rede bij de opening van het Sociaal Congres op 9 November 1891.	„ 1.—
Maranatha. Rede ter inleiding van de Deputaten-vergadering, gehouden te Utrecht op 12 Mei 1891	„ 0.25
Niet de vrijheidsboom, maar het Kruis. Toespraak ter opening van de tiende Deputaten-vergadering in het eeuwjaar der Fransche Revolutie.	„ 0.40
Proeve van pensioenregeling voor werklieden en huns gelijken	„ 0.40
Varia Americana	„ 1.25
Gebonden.	„ 1.75
Volharden bij het Ideaal. Openingswoord ter Deputaten-vergadering van 17 April 1901	„ 0.25
Welke zijn de vooruitzichten voor de studenten der Vrije Universiteit? Rede ter inleiding van de Leeuwarder meeting, op 5 Juli 1882.	„ 0.40

BOEKHANDEL.
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.
Pretoria.

Boek- en Courantdrukkerij: DE ROEVER-KNOBEL & BAKELS, Amsterdam.